

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 383-385.

Κοραῖς
Ἀδελφάντος

Υπό Legrand περιγράφεται ἐνθ' ἑνὶ (ἀριθ. 1079) βιβλίον:

« ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΙΤΟΥΝ ΣΥΝΟΨΙΣ
ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥ ΕΝ
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ, Πρώτην Ἀρχι-
μανδρίτην τοῖς ἐν Τροίτῃ Μονῇ, τανῦν δὲ Πατριω-
τάτου Μητροπολίτου Μόσχας, καὶ μεταφραθεῖσα πρῶτον

μέν ἐν τῷ Ῥωσικῷ εἰς τὴν Γερμανικὴν, νῦν δὲ ἐν τῷ
 Γερμανικῷ εἰς τὴν Ἑλληνορωμαϊκὴν Διάλεξιν· ἥ προσελέ-
 θησαν σημειώσεις δικάφοροι, καὶ προδιοίσεις περὶ καλῆς
 σεως παρὰ τῷ Μεταφραστῇ, Ἐν Λιψία, τῷ Σαξονίᾳ·
 παρὰ Ἰωάννη Γοττλοφ Ἑρμαννουίλ Βρέιτινοπφ

Ἐλεῖ 1782 .>>

ἐχ. 8ον Σελ. XXXIII + 250 + 29. ἀν. ἀρ.

Σελ. II + III : Ἀφιέρωσις εἰς τὸν μητροπολίτην Πλάτωνα, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν

Δ. Κοραΐς. Ὁ Κοραΐς ἀναφέρει ὅτι σκοπὸς τῆς μεταφράσεως εἶναι νὰ καταστήσῃ
 τὸ βιβλίον προσιτὸν εἰς τοὺς συμμαθητάς του, οἱ ὅποιοι στερεῦνται βιβλίων ἀναγκῶν.

Σελ. XXXIII :

Εἰς τὸν πανικρώτατον συγγραφεὶα τῆς βίβλου

Legend, Bibl. Hell. χηΐ, 2, σ. 383-385

β.

Ἡ βίβλος, τέον ἐννεπέ μοι πατέρ? — Ἑρμὶ Πλάτωνος
 θείου. — πῶς δὲ λόγους οἶδε θεοῖο Πλάτων; —
 οὐ τὸν Ἀθηνῆσιν σοφίης ἡγήτορα βαδρᾶς
 γημί γ' ἐγὼ κείνον, κρέεονα παρπολύ δέ.
 τῆς θείης ὅς ἐών ἰδρὶς σοφίης ἱεράρχης,
 Μόσχας εὐεβέων κῶν ἄγυριν δικάει.
 Εὐγ' ὁ Πλάτων! τύπας ἤχε πέλων ἑδδοῦ βιοτοιο,
 ἡγεῖται οἶμου οὐρανίου προφρόνως.
 Εἰ δέ σ' ὀπυδεῖν τῶδ' ἡγήτορι θυμὸς ἀνῆκε,
 συνεχέως δόλγας μ' ἀνά χήρας ἔχειν.
 ὁ μεταφραστὴς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ